

Michael E. DeBakey (1908-2008)

Στις 11 Ιουλίου 2008 πέθανε, δύο μήνες πριν γίνει εκατοντούτης, ο παγκόσμιος γνωστός Αμερικανός καρδιοχειρουργός Michael E. DeBakey.

Ο DeBakey γεννήθηκε στις 7 Σεπτεμβρίου 1908 στο Lake Charles της Λουιζιάνα των ΗΠΑ από Λιβανέζους μετανάστες. Το αρχικό του όνομα ήταν Michel Dabaghi, που αργότερα αγγλοποιήθηκε ως DeBakey.

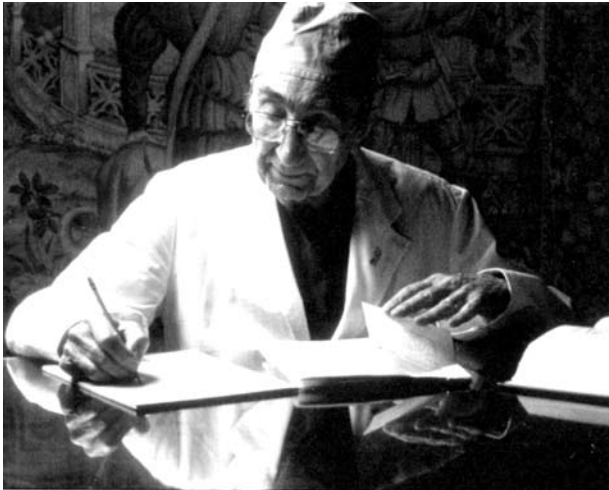
Αποφοίτησε το 1932 από την Ιατρική Σχολή του Tulane University της Νέας Ορλεάνης, όπου και έκαμε την ειδικότητά του στη χειρουργική στο Charity Hospital. Μετεκπαιδεύτηκε στο Πανεπιστήμιο του Στρασβούργου υπό το διάσημο Γάλλο Αγγειοχειρουργό Rene Leriche. Στο Στρασβούργο συναντήθηκε με τον αείμνηστο καθηγητή Νικόλαο Χρηστέα, με τον οποίο συνδέθηκε από τότε με στενή φιλία. Σπούδασε επίσης στο Πανεπιστήμιο της Χαϊδελβέργης στη Γερμανία υπό τον καθηγητή Martin Kirschner. Μετά την επιστροφή του από την Ευρώπη, υπηρέτησε στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Tulane από το 1937 μέχρι το 1948. Από το 1942 μέχρι το 1946, επιστρατεύθηκε και υπηρέτησε ως μέλος της Συμβουλευτικής Ομάδας του Γραφείου του Surgeon General του Αμερικανικού Στρατού και το 1945 ανέλαβε τη διεύθυνση του Γραφείου αυτού.

Ο DeBakey βοήθησε στην ανάπτυξη των Κινητών Χειρουργικών Νοσοκομείων του στρατού γνωστών ως MASH, τα οποία βελτίωσαν σε μεγάλο βαθμό την επιβίωση των τραυματιών στους πολέμους της Κορέας και του Βιετνάμ. Αργότερα βοήθησε στην ίδρυση του Ερευνητικού Κέντρου του Veteran's Administration.

Στην Ιατρική Σχολή του Baylor πήγε το 1948 και διετέλεσε ως Chairman του Χειρουργικού Τμήματος μέχρι το 1993. Στο διάστημα αυτό, κατέλαβε υψηλές θέσεις στη Διοίκηση του Ιδρύματος: Chancellor and Chancellor Emeritus, Distinguished Service Professor της Ιατρικής Σχολής Michael E. DeBakey, Διευθυντής του DeBakey Heart Center for Research and public Education.

Ο DeBakey διακρίθηκε για τις προσπάθειές του να βελτιώσει τις υγειονομικές συνθήκες παγκοσμίως. Υπηρέτησε ως σύμβουλος σχεδόν όλων των Προέδρων των ΗΠΑ, τα τελευταία πενήντα χρόνια, καθώς και αρχηγών κρατών σε όλο τον κόσμο.

Υπήρξε πρόεδρος της Επιτροπής Καρδιοπαθειών, Καρκίνου και Εγκεφαλικού Επεισοδίου και άλλων συμβουλευτικών επιτροπών. Συνέβαλε στην ίδρυση και λειτουργία πολλών καρδιοχειρουργικών κέντρων στην Ευρώπη, Μέση και Άπω Ανατολή, όπου βοήθησε στην εφαρμογή σύγχρονων συστημάτων υγείας.

Dr. DeBakey

Η συμβολή του στην ανάπτυξη της καρδιοαγγειακής χειρουργικής υπήρξε τεράστια. Σε ηλικία μόλις 23 ετών, φοιτητής ακόμα της Ιατρικής, εφηύρε τη roller pump, η σημασία της οποίας αναγνωρίστηκε 20 χρόνια αργότερα, όταν έγινε απαραίτητο εξάρτημα της μηχανής εξωσωματικής κυκλοφορίας. Η αντλία αυτή παρείχε συνεχή αιματική ροή κατά τη διάρκεια των επεμβάσεων και αυτό κατέστησε δυνατή την ανοικτή καρδιοχειρουργική.

Πρωτοπόρησε στην εφαρμογή των πλαστικών αρτηριακών προσθέσεων από Dacron, για την παράκαμψη των αρτηριακών στενώσεων. Έκανε τη πρώτη καρωτιδική ενδαρτηρεκτομή, επινόησε την αγγειοπλαστική με εμβάλωμα φλεβικό ή αρτηριακό. Επινόησε μαζί με τον Denton Cooley τη χειρουργική αντικατάσταση της θωρακικής αορτής για ανεύρυσμα ή διαχωρισμό. Η ταξινόμησή του για το διαχωρισμό είναι μια από τις δύο που βρίσκονται σε ισχύ σήμερα.

Υπήρξε πρωτοπόρος στην ανάπτυξη της τεχνητής καρδιάς και ήταν ο πρώτος που χρησιμοποίησε με επιτυχία μια εξωτερική καρδιακή αντλία ως bypass της αριστερής κοιλίας. Επινόησε και τελειοποίησε χειρουργικά εργαλεία, προσθέσεις, καρδιακές βαλβίδες και σχεδίασε και πραγματοποίησε αναρίθμητες χειρουργικές επεμβάσεις. Η συμβολή του στην πρόοδο της χειρουργικής καλύπτει μια περίοδο 75 χρόνων. Χειρούργησε πάνω από 60.000 ασθενείς, μερικούς από αυτούς αρχηγούς κρατών. Το 1996 κατόπιν πρόσκλησης του Προέδρου της Ρωσίας Boris Yeltsin, επέβλεψε την εγχείρησή του για τετραπλό καρδιακό bypass.

Η συμβολή του αυτή στην καρδιοαγγειακή χειρουργική ανέδειξε το Houston στο Τέξας, μια σχεδόν άγνωστη πόλη, σε παγκόσμιο κέντρο για παθήσεις καρδιάς και αγγείων.

Δίδαξε χιλιάδες χειρουργούς από όλο τον κόσμο, πολλοί από τους οποίους υπήρξαν ή είναι ακόμα στην ηγεσία της καρδιακής και αγγειακής χειρουργικής. Από την Ελλάδα, μαθητές του υπήρξαν ο καρδιοχειρουργός Δημήτρης Μπουλαφέντης, οι Καθηγητές Π. Μπάλας, Μ. Σέχας και Π. Ασημακόπουλος, καθώς και ο αγγειοχειρουργός κ. Γ. Πούλιας.

Ο DeBakey τιμήθηκε με αμέτρητους τίτλους από διάστημα πανεπιστήμια και βραβεία από ιδρύματα και κυβερνήσεις. Το 1969 τιμήθηκε με το Presidential Medal of Freedom and Distinction, την υψηλότερη διάκριση που μπορεί να πάρει πολίτης στις ΗΠΑ. Το 1987, ο Πρόεδρος Reagan του απένειμε το National Medal of Science και το 2008 ο Πρόεδρος Bush του απένειμε το Congressional Gold Medal.

Ο DeBakey είχε για κάποιο διάστημα ως συνεργάτη τον Denton Cooley. Το 1969 υπήρξε μια παρεξήγηση, που προήλθε από τη, χωρίς έγκριση, πρωτοβουλία του Cooley να κάνει την πρώτη εμφύτευση τεχνητής καρδιάς σε άνθρωπο. Η διαφωνία εξελίχθηκε σε αντιπαλότητα, η οποία διήρκεσε επί δεκαετίες. Οι δύο άνδρες τελικά συμφιλιώθηκαν το 2007.

Στις 31 Δεκεμβρίου 2005 ο DeBakey υπέστη αορτικό διαχωρισμό. Αρνήθηκε αρχικά την εισαγωγή του στο νοσοκομείο και δήλωσε γραπτώς ότι δε θέλει να χειρουργηθεί. Με την επιδείνωση της κατάστασής του εισήχθη σε κωματώδη κατάσταση στο Νοσοκομείο Methodist. Οι συνεργάτες του, με επικεφαλής τον George Noor, αποφάσισαν να τον χειρουργήσουν, αλλά υπήρχε αντίρρηση από τους αναισθησιολόγους λόγω της βαρείας του κατάστασης, της προχωρημένης ηλικίας του και της εκφρασμένης επιθυμίας του να μη χειρουργηθεί. Τελικά, με μια αμφιλεγόμενη απόφαση η Επιτροπή Ηθικής του Νοσοκομείου ενέκρινε την εγχείρηση. Η εγχείρηση διήρκεσε 7 ώρες. Μετά από μια θυελλώδη μετεγχειρητική πορεία, που απαίτησε οκτώ μήνες νοσηλείας και κόστισε πάνω από 1 εκ. δολάρια, ο DeBakey βγήκε από το νοσοκομείο. Ήταν ο μακροβιότερος άρρωστος που υποβλήθηκε στην εγχείρησή του και επέζησε. Όταν ρωτήθηκε αργότερα, είπε ότι δε θυμόταν να είχε γράψει ότι δεν ήθελε να χειρουργηθεί. Πρόσθεσε ότι οι γιατροί δε χρειάζονται καμιά Επιτροπή Ηθικής και Δεοντολογίας, αλλά να κάνουν αυτό που πιστεύουν σωστό.

Ο DeBakey πέθανε στις 11 Ιουλίου 2008 στο Νοσοκομείο Methodist. Υπήρξε ένας ευφυής χειρουργός, δάσκαλος, ερευνητής, οραματιστής και φιλάνθρωπος. Με το πολύπλευρο έργο του, κατόρθωσε να ανοίξει νέους δρόμους στη χειρουργική και την έρευνα της καρδιάς και των αγγείων και να σώσει εκατομμύρια ανθρώπους.